

גליון מספר 16

ילדי העיר

בעין העדשה

תענוג של השי"ת - מדברי קדשו של מורינו הרב שליט"א

"לי גלעד" – גלעד זה גלוי העדון, גלוי התענוג של ה' יתברך. אין תענוג לה' יתברך כמו התענוג שהוא רואה איך שאדם מתפלל ומצליח לפעול מה שהוא רוצה ומצליח להמשיך את החסד לעולם. שעל כל הצרות שעובר על כל אחד וכל הבעיות שיש לכל אחד אז אדם רואה שה' משגיח עליו וה' ברא אותו לטוב ולא לרע.

כמו שהרבה אנשים טועים וחושבים שהם נבראו לסבל, נבראו לצרות, זה לא נכון. אדם לא נברא לסבל, אדם לא נברא לצרות. רבנו כותב בתורה ס"ד בהתחלה כי ה' יתברך ברא את העולם רק בגלל הרחמנות שלו, להראות כי רצה לגלות רחמנותו. להראות לאנשים כמה הוא רחמן, כמה הוא טוב, ואם לא היה בריאת העולם אז למי היה מראה רחמנותו. כביכול הקדוש ברוך הוא יש לו רצון ותאוה לגלות את הרחמנות שלו, שכלם ידעו כמה שהוא טוב וכמה שהוא רחמן לכן הוא ברא את העולם. אז איך יכול לבוא אדם להגיד שהוא רוצה רע בעולם? איך יכול לבוא אדם ולהגיד שרע לו בעולם אם כל הבריאה היתה רק כדי לגלות רחמנותו?!

אחרי זה רבנו חוזר בסוף התורה וזה נקרא למען תספר באזני בנך וכן בנך, מה הפרוש לספר באזני בנך וכן בנך? תספר באזני הבנים שלך כמה ה' טוב וכמה ה' רחמן וכמה ה' בא לדאג ואין מה לפחד בעולם הזה! אדם צריך לעשות תשובה על מה שפחד! רבנו אומר בתורה רע"ז כי הפל נברא כדי לגלות רחמנותו כנ"ל. רבנו אומר בתורה קנ"ד שכל היסורים שאנחנו רואים, זה בא בגלל שאדם מפחד. תפחד מושף את היסורים.

דבר המשגיח

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה! בשבוע שעבר העלנו את נושא השמירה על כבוד בית הכנסת ומעגנו לעגנו באותו ענין רציתי לעזור אתכם לילדים צדיקים על ענין השתיקה בשעת התפלה.

אסור לדבר בשעת התפלה ובקריאת התורה!

כתוב על הארז"ל שהיה נזהר מאד שלא לדבר בבית הכנסת רק דברי תפלה. ואפילו דברי מוסר לא דבר, פן ימשך ממנו דברי חול ומנו אברהם סע"ף קטן ג). כתב הגר"ח פלאג'י: על ידי שנוהג קדשה בבית הכנסת, הקדוש ברוך הוא שומע תפלתו ומצילו מן האויבים, ויראה זרע, יאריך ימים, וחפץ ה' בידו יצליח. הרי כלנו רוצים שיתקבלו תפלותינו, ושתשרה שכניה בבית מדרשינו ולכן עלינו להתאמץ ביותר שאת לנצר את פינו בעת התפלה וקריאת התורה.

זכרו כל יחיד יכול להשפיע על כלם... שיתקבלו תפלותינו באהבה וברצון א גוט שבת המשגיח נפתלי ביק.

בית ה' נלך

שחרית בקבר ר' מאיר בעל הנס זי"ע

תמונת השבוע

יום א' - י"ד אייר

תקציר: לא עבר זמן רב ולאחר שהזקן הוריש את כל רכושו לעזריאל, נפטר הזקן. עזריאל רכש את השטח שבו היה האוצר והקים שם מקום להכנסת אורחים. באחד הימים הגיע אליו סיפור קשה מאוד על נערה והוא בליבו הטוב החליט להפריש מהונו בשביל להצילה. ואז התגלה לו סיפור חייה הקשים.

אולם, עייפותה של אימא, נתנו את אותותיה במשך הזמן, וכך התחילו העסקים לרדת מטה מטה. על אף בקשות אימא המרובות לאביה אשר יתחיל להתמסר קצת בניהול העסק - לא שעה לבקשותיה, באמרו כי אינו מסוגל ואין לו את הכישרונות לזה, ומפאת חוסר נסיונו, יוכל לגרום להפסדים יותר גדולים.

וכך, התחיל הגלגל לחזור אחורנית, ומיום ליום נחלש הפדיון. הסוחרים הפסיקו לעמוד בקשרי מסחר, והגרעון הלך וגדל.

אמא בראתה כי כל עמליה ויגיעותיה במשך שנים כה רבות יורדים לטמיון, וכי תוך כדי תקופה קצרה ייהפכו לעניים ואביונים ולבקש חסדם של זרים - תקף אותה מחלה ממארת אשר ממנה לא קמה, ואחרי כמה ימים של יסורים קשים הלכה לעולמה.

מאז התחילו חייה הקשים והמרים - כך ספרה הנערה את סיפורה העגום - כשדמעותיה חונקים את גרונה - הייתי אז בת שבע עשרה שנה ונשארת לבדי האחראית לעסק. לאבי לא היה כל מושג בכל העניינים, ובעלי החובות התחילו להציק יום יום, עד שהוכרחנו ללוות ולמשכן את כל הרכוש שעוד היה ברשותנו. הגיעו הדברים עד כדי כך שלא היה לנו לחם להחיות את נפשנו.

באותם הימים, חזר אבי יום אחד מתפילתו בשעות הצהריים המאוחרות, בהושיטו לידי סכום כסף גדול. אני שלא הייתי מורגלת לכך, בידעי שהוא חוזר מדי בוקר בשעה מוקדמת - הפליאני מאד הדבר, אך שמחתי לראות כי התחיל לעסוק במסחר וכבר הצליח להרוויח סכום גדול.

"באותו בוקר, פגש את "ידידו" משכבר הימים, אשר היה פעם משרת אצלנו. בראותו שפני אבי מודאגים מאד, שאל לסיבת הדבר, ואחרי שהצליח לפתותו נכנס אתו במסעדה והזמין עבורו ארוחה דשנה על חשבוננו. באמצע הסעודה כבדו "ידיד" בכמה כוסות יין, וכ"שנכנס יין יצא סוד" סיפר לו על כל אשר קרהו ועל מצבו הקשה בו נמצא כעת, ואשר אין לו גם לפרנסתו היומית.

"בשכנותם, ליד השולחן השני, ישבו כמה אנשים ושחקו ביניהם במשחק קלפים. בעינים תמוהות, הסתכל אבי עליהם משך כל זמן ישיבתו, בראותו על השולחן סכומים עצומים, כשכל אחד מרויח, או מפסיד, סכום גדול תוך כמה דקות. בראותם את גודל פליאתו קראו לעומתו: "מה לך כי התפעלת כל כך, בוא אתנו ותוכל גם אתה להרוויח, תוך כמה דקות, שיספיק לך למחיה לזמן מרובה".

"תוך כדי דיבורם, נגש אליו "אחד מן החבורה" והושיבו ליד השולחן. "אין דבר - אמרו לו כשהתאונן בפניהם שאינו יודע את כללי המשחק - אנתנו נלמד אותך".

"בהתאם להצעתם, הוציא מכיסו את הרובלים המעטים שהיו ברשותו, אשר הצליח באותו יום לקבל בתור הלואה, ושם אותם על השולחן, בתור אחד המשחקים, ואחרי עבור שעות מועטות היה ברשותו יותר מחמישים רובל שהרויח במשחק".

בלב שמח קם מעל השולחן, בדרכו הביתה, כשכל השאר מבקשים אותו לחזור אליהם גם למחרת, אשר אולי ישחק לו מזלו וירוויח יותר.

"אם תשמע לעצתי - אמרתי לאבי אחרי גמרו את "סיפורו המרתק" - הייתי מיעצת לך לבל תחזור אליהם. אין דבר זה נראה לי כלל וכלל. בטוחני שאין זה אלא רשת שהכינו לך ללכוד אותך ברשותם, ורק כדי לסמא את העיניים נתנו לך להרוויח סכום גדול זה במשך זמן קצר. מבקשת אני אותך, אבי היקר, שתשמע לעצתי ולשכלי הקטן ואל תשוב לשם. אין זה לפי כבודך כלל להתחבר עם אנשים כאלה".

"הבלים תדברי - ענה לי אבי ברוגזה - האם לא תראי בכך שמזלי האיר לי פנים היום. לוא היתה כונתם לרמותני, היו יכולים לעשות זאת ברגע הראשון ולקחת מידי את מעט הרובלים שמסרתי להם. אין זאת אלא מזלי שמתחיל להאיר מחדש!"

"בשמחה מיוחדת הלך שם אבי למחרת, בשעה מוקדמת, כשרואה כבר לפניו את מאת הרובלים החדשים אשר ירוויח היום. בבואו לשם, כבר פגש את כל ה"חברה" אשר כבר חיכו לו וקבלוהו בפנים יפות, בהזמנים לפניו מין משקה משובח. ברוחו כי טובה עליו, שתה כוס אחרי כוס, וגם לא הרגיש בכך כי מפסיד הוא משעה לשעה את כל אשר הרויח אתמול, וגם השעון שעל ידו הפסיד במשחקו.

"אך, דבר זה לא השפיע עליו במאומה, ובחזרו הביתה, מתנוועע כשיכור, חיפש בכל הבית אחרי דברי חפץ שונים אשר בהם יוכל למחרת להמשיך במשחקו. על אף התנגדותי העזה, לא עלה בידי לעכבו, ויום יום הוציא מהבית את החפצים האחרונים שעוד נשארו לפליטה, ובמשך תקופה קצרה נשארו בבית ריק ללא כר לראש וללא בגד לכסות גופנו.

"כך התרגל לשתות לשכרה, והסתובב בשוקים וברחובות כאחד השיכורים הוותיקים וכאחד הריקים."נ

"מה מאד גדלה אז חרפתי ובשתי, מבלי לדבר על הרעבון התמידי ששרר בביתנו, ועל הרעב שהציק אותי יום יום, הייתי נוסף לזה ללעג ולקלס בפני כל, עד שהרגשתי שיותר לא אוכל לשאת ולסבול את כל החרפה הזאת."

הלילות

שם _____ משפחה _____
 ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'.
 הפותרים נכונה יכנסו להגרלה, את התשובות יש להכניס לתיבה באולם התפילות.

הזוכה בהגרלה בפרשת בהר: נחמן גבאי ת"ת נחמת ציון כיתה ד' 2

האם מתר למנות (לספר) את ישראל לדבר מצוה? (קצור שלחן ערוך)

מה הפרוש נתגלה אחדות הפשוט מתוך פעולות משתנות? (לקוטי עצות)

הסבר את הפסוק 'וצדיק יסוד עולם?' (רמב"ם)

תשובות על השאלות משבוע שעבר:

למה זוכים על ידי ארץ ישראל? (לקוטי עצות)

אשכול: (אמת ואמונה - ל"ה) "עד שיזכה לבוא לשם... והוא סגלה לבטל פעם ועצבות כי אמונה ואריכות אפים שאינן בארץ ישראל הם הפך הפעם והעצבות."

מהו "דרךם של זרע ישראל ולבם הנכון"? (רמב"ם)

אשכול: (הלי תשובה הל בי - י) "אסור לאדם להיות אכזרי ולא יתפייס אלא יהא נוח לרצות וקשה כלעס... וזהו דרךם של זרע ישראל ולבם הנכון."

איזה מקום בפסוקי דזמרה אם לא כון צריך לחזר ולאמרו? (קצור שלחן ערוך)

אשכול: (סימן י"ד - ב) "ומכל שכן בפסוק פותח את ידך וגו', שצריך לאמרו בכונה גדולה... ואם לא כון בו כלל, אפלו בדיעבד צריך לחזר ולאמרו בכונה."

ספורי חסידי ברסלב

יוסל קמצן

מ'. עלידי הודאה להשם יתברך בכל עת על כל מה שעובר עליו ובפרט פשיטא מאיזה צרה חס ושלום, ועלידי למוד הלכות.

עלידי זה מאיר האמת בהדבור ומשלים כל חלקי הדבור, כי עקר קיום ושלמות הדבור הוא רק על ידי אמת, וזוכה להתפלל באמת שזה עקר שלמות התפלה. וזוכה לקבל תורת אמת מרבי אמת, שיורה אותו בדרך הנשר בתורתו האמתיות. וזוכה לעשות שדוכים אמתיים, שיזמין השם יתברך לו ולבנו זיווג האמת.

וכל זה זוכה עלידי הלל והודאה להשם יתברך ועלידי למוד הלכות כפ"ל.

ועלידי זה זוכה להמשיך הברכה והקדושה והשמחה של שבת לשבת ימי החול,

ועלידי זה נתגלה אחדות הפשוט מתוך פעולות משתנות, להאמין ולידע באמת, שכל הפעולות משתנות נמשכין מאחד הפשוט יתברך שזאת הבחינה יקרה מאד למעלה בכל העולמות ואפלו אצלו יתברך היא דבר נפלא ויקר וחשוב מאד.

חברת תקוני הכללי בשבת
16:40 – 17:40

חברת אבות ובנים בשבת
17:40 – 18:40

חברת תקוני הכללי והלכה בימי החול
17:20 – 18:40

כולם מזמנים לבוא באופן אישי, מופנה לראתכם המשיגיה.
תרומות ניתן להעביר אך ורק למסגרת הרב נפתלי ביק 7156621-052
הכל פורח על הניקודת של בית רבן שלא נעמו טעם הטא

לתרומות ולזכות לקחת חלק בפעילויות הקדושות למען בנינו:
0527156621

חברת תיקוני הכללי בשבת
השבת לזכות

להצלחה: יוסף חיים בן סרה.

הצלחה	הפואה שלימה	הפע של קיימא
נתן בן רבקה - סיפור פוסלית מלכה פייגא בת סרה פערל. נחמן בן בת עיון. נתן בן אודל. דגנית בת עדיקה. יעקב בן ניסים. חיים נחמן בן ברבכה. נחמן, נתן, אודל, בני יוסי. דוד חיים בן ורטה.	יעלון יעקב בן רחל. טרייה בן שושנה. נחמן אלעד בן לאה. אברהם בן שיינדיל. דבורה בת פני פרחא. ארל בת סילה. הדריה בת מירח. נחמן בן ציפורה. טרה בת מרים. הרך הנולד בן סרה. נתן בן מרים. אודל בת שושנה וייזל. יוסי בת מינדל. הרך הנולד בן יוסי. אביגיל בת המחמה יונה רחל. רינה בת מרים. נעמי חגית בת ברבכה גנט.	הפע של קיימא. שמואל בן רבקה וירבה. הדריה בת אסתר. מאיר דוד בן גליה אפרת. הדסה בת רות. משה נחמן בן בת טבע סרה. מרים בת נעמי חגית.

תרומות ניתן להעביר אך ורק למסגרת הרב נפתלי ביק 7156621-052
הכל פורח על הניקודת של בית רבן שלא נעמו טעם הטא

אחת השאלות במדור 'הליכות' בפנים העלון, היא על ליקוטי עצות מהמדור הזה.

על ההלכה

על ההלכות הנלמדות בסדר השבועי

הלכות תפילה

מעשה נפלא הממחיש עד כמה גדול כח תפילה אמתית ארע בתקופתו של רבי שמואל משלנט. השנה היתה שנת בצרת וצערות גשמים, והמצב בארץ ישראל היה קרוב לרעב ממש. גזרו רבני ירושלים על תפלת רבים בכתל המערבי, וכך צעדו להם כל אנשי הישוב רגלי לעבר הכתל, כשבראש התהלכה צועדים כל ילדי התתיים. כשהגיעו לרחבת הכתל החלה התפלה, כשלאפני התפלה עובר אחד החזנים המפרסמים, ובתפלה מרגשת מאד החלו כולם להתפלל, וכשהגיע החזן בתורת השליח צבור ל"ותן טל ומטר לברכה" פצחו ילדי התלמוד תורה באופן ספונטני בקריאות קצובות "ותן טל ומטר לברכה" וכך חזרו על משפט זה עשרות פעמים כאשר ילדי כל שאר התתיים מצטרפים אליהם וכשגורגם נחר צעקו כל ילדי התניוקות של בית רבן בצעקות "ותן טל ומטר" כשחזרו הם על זה ללא הרף, והחזן הפסיק את תפלתו לתפלתם של הילדים.

באמצע זעקתם נגש אחד הילדים למקומו של החזן וצעק, רבונו של עולם, אינני מבקשים ממך מים כדי שיהיה לנו לשתייה, מבקשים אנחנו מים כדי שאמא תוכל לטול לנו ידים בבקר שנוכל לעסק בתורתך. כל העם געו בבכי גדולה והחזן המשיך בתפלתו. כשסיימו את התפלה החלו מיד לירד גשמי ברכה רבים. זהו כחה של תפלה שבאה בכונת הלב שמתקבלת מיד.

כיבוד אב ואם

בעל ה'יסוד העבודה' מסלונים וצ"ל הגיע לבקור בעיר קרייניג. כאשר נודע לתושביה היהודיים של העירה כי צדיק בא לעיר, הכינו לכבודו קבלת פנים מופארת בבית המדרש, כאשר עם בואו נעמדו כלם בשורה לקבל את פניו בברכת שלום, כפנהוג.

בין הנאספים היה אברך חשוב ביותר, תלמיד חכם מפלג ועובד ה', אשר המתין אף הוא לתורו לקבל את פני הרבי הקדוש. אך, למרבה הפתעו, בהגיע תורו להושיט יד אל הרבי, משך האדמו"ר את ידו הקדושה, והסב את ראשו ממנו. "כאשר אחזתי בידו, הרגשתי בו ריח של עבודה זרה", אמר הרבי לסובביו ומשמשויו. "שמה הוא לומד בספרים חיצונים, המלאים מינות ואפיקורסות!"

הנוכחים הביטו ברבי משתוממים. "האברך הזה הוא אחד מבני העליה של העיר" - אמרו לרבי. "הוא נחשב בין תלמידי החכמים החשובים ביותר בבית מדרשו." "שמה מסתובב הוא בין הנכרים", לא הרפה הרבי. "אולי מבלי משים דבק בו משהו מאליהם?" "החללה", חזרו בני העיר וענו. "יומם ולילה יושב הוא בבית המדרש, לומד ועובד את השם יתברך. הוא אחד מאברכי הפאר של הקהלה".

בשלב זה הסתובב הרבי אל האברך עצמו, אשר עמד שם כל אותה העת בפנים נפולות, כשהוא בוש ונכלם וממתין לתשובת האדמו"ר. הוא לא ידע את נפשו, מה פגם מצא בו הרבי? הרבי הביט בו במבט עמוק ואמר: "אני רואה בד ניצוץ של עבודה זרה. אמור לי איפה אתה בעצמך, שמה עברת על איזו עברה הקשורה או שיכות לעבודה זרה?"

האברך הרחר לזמן מה, ואז אמר לרבי: "אינני מוצא שום עברה בעצמי, מלבד פגם אחד, אשר לדעתי אין לו כל שיכות לעבודה זרה; אינני חי בשלום עם אבי. יש לנו חלוקי דעות רבים, ואינני מכבד את דעתו והוראותיו."

כששמע הרבי את המלים יוצאות מפי האברך, אחרו רעד. "אינני צריך לשמוע יותר מכך!" אמר הרבי. "זאת היא איפה העבודה זרה שהותירה בד את אותותיה. חז"ל אומרים, שבעת מתן תורה, כאשר צוה בורא עולם: 'אנכי ה' אלוקיך', ולא יהיה לך, לעגו על פה אמות העולם. הם טענו שהקדוש ברוך הוא, כביכול, דואג ומצוה את עם ישראל כדי לשמור על כבוד עצמו... רק כששמעו את הקדוש ברוך הוא אומר "כבד את אביך ואת אמך", הכירו והאמינו שגם הפונה בצווי 'אנכי' הייתה רוחנית ונשגבת.

העבודה שהקדוש ברוך הוא צוה על כבוד האב והאם מוכיחה כי לא לכבוד עצמו דאג בורא עולם, אלא לתקון נפש האדם מכיון שאצלו מצות "כבד את אביך" אינה מתבצעת פראוי, נפנה האדמו"ר מסלונים לאברך, "הרי שזה נצר פגם באמונתך בצוויים 'אנכי' ולא יהיה לך! זוהי איפה הסבה לחטא עבודה זרה הנראה על פיך!" סגים הרבי את תוכחתו הנוקבת.

